

BESZÉLGETÉS JURÁK ZSOLT UTAZÁSI SZAKÉRTŐVEL

ITÁLIA

írta: ARNA ANDRÁS fotó: JURÁK ZSOLT

Tulajdonképpen sokszor eszembe jut az utazási rovat szerkesztésekor, hogy milyen ellentmondásos időket élünk. Miközben lapszámról lapszáma kalandra hívjuk Jurák Zsolt utazási szakértőnkkel az olvasót, a világ zárta magát a pandémia miatt. Öröm az ürmében, hogy semmi sem tart örökké, és bár semmi sem lesz olyan, mint régen, a varázslatos országok és tájak egészen biztosan nem változnak. A most következő cikk egészen biztosan hangulatjavító terápiaként is szolgál. Képletesen szólva a csizma az asztalra kerül, hiszen Olaszországba utazunk a következő oldalakon. Az országba, amelynek – Zsolt szavaival élve – minden szegletében található egy kis történelem, a táj szépségéről nem is beszélve.

ÚGY VÉLEM, ANNYI KULISSZATITKOT EL-ÁRULHATOK, HOGY EGY UTAZÁSI CIKK ÚGY SZÜLETIK, HOGY ZSOLT JELLEMZŐEN ÉS DEKLARÁLTAN MINDIG EGY JÓ KÉRDÉST VÁR TŐLEM, AMIVEL FELVEHETI A TÖRTÉNETMESÉLÉS FONALÁT.

A „hányszor jártál az adott országban?” kérdés nem épp az eredetiség netovábbja, viszont ez a klisé mindenképpen beindítja fejében a fogaskerekeket. Nekem kis túlzással innentől kezdve szinte csak a kronológiát és az „iránytűt” kell kordában

tartanom a kérdéseimmel. Mostani beszélgetésünk is a megszokott sablonnal indult, azzal a rendhagyó momentummal, hogy beszélgetőpartnerem szinte

egy levegővel vitt körbe egész Itálián, amiről azt mondta, közel harmincszori országjárása után is egészen biztosan ki fog hagyni valamit.

– **Barna András: Hányszor jártál Olaszországban? (*Mosolygok.*)**

– Jurák Zsolt: Ellentétben a távol-keleti országokkal, Olaszországról nem vezeték statisztikát, de bőven-bőven túl vagyok a huszonötödik alkalmon. Először tizennégy évesen édesanyámmal voltam itt, egészen pontosan Velencében egy Cooptourist által szervezett társasúton. Ez alapozta meg az ország iránti szerelmemet, és utána talán nem volt egyetlen olyan év sem, amikor legalább egyszer ne jöttem

volna el. Ugyanis Olaszország nem az a hely, ahol az ember eltölt egy-két hetet, és azt mondja, voltam ott és láttam, mivel irgalmatlanul sok a látnivaló.

– **Mi volt ilyen meghatározó?**

– Az emberek, a gasztronómia, a miliő. Mondjuk az utazásszervezési iroda nem sokat tett ehhez, hiszen abban az időben – 1985-öt írunk – a minőséget feláldozták a gazdaságosság oltárán. Mi annak idején Velence óvárosában egy egycsillagos szállodában laktunk, ahol a WC, mosdó a folyosó végén volt, klíma nem volt, csak millió szúnyog. Viszont szerencsére volt egy remek idegenvezetőnk, aki mindent megtett annak érdekében, hogy jól érezzük magunkat. Ez egészen biztosan hozzájárult ahhoz, hogy szinte megszámlálhatatlanul sokszor visszatérjek a lagúnák városába. Ha visszatekintek a velencei látogatásaim evolúciós folyamatára, akkor azt látom, hogy elindultam a Villa Rosa nevezetű egycsillagos szállodából, és legutóbb pedig már egy olyan hotelban szálltam meg Murano mellett egy kis szigeten, ahonnan egy motorcsónakkal jöttem értem a repülőtérre. Óriási élmény volt, nem tagadom. Mind a kettő Velence, de mégis más. Ma már nem biztos, hogy még egyszer ennyit költenék ilyenre, de anno jókor voltam jó helyen egy jó ajánlattal, amit kár lett volna kihagyni.

– **A rutin meg az évek?**

– Így is mondhatjuk. Velencét szerintem egyébként annak sem kell nagyon bemutatni, aki még nem járt ott soha, de ha az ember egy kicsit a csatornákon túl néz, akkor mindenképpen érdemes kirándulásokat tenni a környező szigeteken: Muranóban,

Buranóban és Torcellóban. Ha valakinek ajánlok egy velencei utat, ezt a három helyet mindenképpen beillesztem az útitervébe.

– **Velence után mi következik a kedvencek között?**

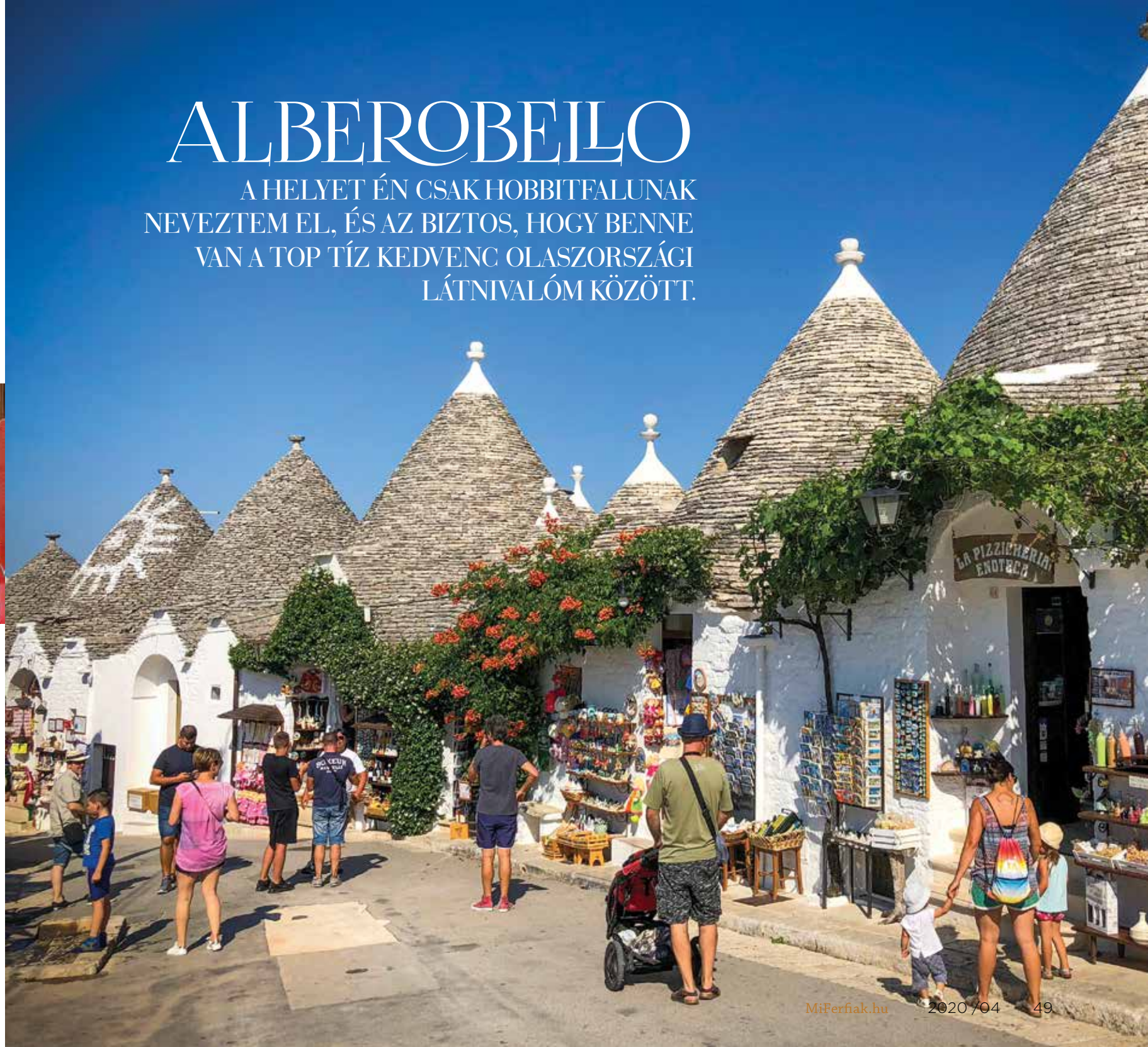
– Zavarban vagyok, mert Olaszországban annyi, de annyi látnivaló van, hogy ez a beszélgetés tényleg nem adhat mást, mint felületes ízelítőt az országról. Némi képzavarral élve csak impressziókat emelek ki. Velence után menjünk el Rómába, ami szintén az imádatom tárgya, és ahol számomra a legnagyobb élmény a Colosseum. Egyetlenegy alkalommal sem hagynám ki, pedig utálok lépcsőzni. *(Nevet.)* Viszont annyira magával ragad a gladiátorok küzdőtere, hogy megérintve a

falait szinte érzem rajta a történelmet. De ugyanígy vagyok az Emánuel- emlékművel, ami ugyanilyen gyönyörű, és utána nincs jobb dolog, mint lesétálni a Spanyol lépcsőn. Mint tudod, imádok hajózni, ezért Rómát is „megnéztem már hajóról”. Ha az ember kiköt Civitavecchiában, onnan be tud utazni egy Shuttle busszal az óvárosba, és óriási sétákat tud tenni, ha pedig enni akar egy jót, akkor elmegy a zsidónegyedbe, ahol olyan éttermek vannak, hogy úristen...

– **Te mindig nagyon akkurátus vagy a szálláshelyeket illetően, ez a beszélgetés is egy szállodatörténettel kezdődött. E tekintetben otthonosabban érzed magad Európában, mint mondjuk Ázsiában?**

– Minden földrészen körültekintő vagyok a szálláshelyet illetően, viszont Olaszországban, Rómában sokkal jobban szeretek szobát bérelni, mint szállodában lakni, ahol egyik balkonnról átkiabálnak a másikra. Egyébként az olasz szállodákkal kapcsolatban az a tapasztalatom, legalábbis az ország egyes helyein, hogy egy csillaggal gyengébbek, mint amit ők magukról kommunikálnak. Ha összevetem a magyar hotelekkel, akkor egy olasz ötcillagos egy magyar négycsillagosnak felel meg. Viszont szobákat, apartmanokat bérelni nagyon jó áron lehet, aminek további előnye az, hogy nem a szállodai tömegreggeli eszi vagy eheti az ember, hanem például elmehet reggel piacozni. Olaszországban piacra járni az maga a csoda, hiszen olyan ínycsiklandozó és spontán menüt állíthat össze az ember, ami semmihez sem fogható.

– Róma után merre menjünk?

– A világért se hagyjuk ki Capri szigetét.

Varázslatos hely, ahova el kell menni, ha az ember Nápolyban jár, ami szintén megér egy misét. Ez utóbbi városból jókat lehet kirándulni. Elmehetünk Sorrentóba vagy a Vezúv lábához, és megnézhetjük Pompejít. De visszatérve Capri csodálatos szigetéhez, ott mindenképpen meg kell nézni a Kék-barlangot. A világon sok Kék-barlang van, de az itteni az egyik legszebb a véleményem szerint. Ha lent kezdtük a kirándulást, akkor utána menjünk fel az Anacaprira, nemcsak a tökéletes kilátásért, hanem mert van fent egy kiváló cukrászda

és egy olyan étterem is, ahol megint csak olyan pastákat lehet enni, hogy úristen...

– **Ha már megemlégtetted Pompejit, akkor Capri után ez következik?**

– Mindenképpen. Először szintén tizennégy évesen voltam Pompejiben, ami gyerekfejjel is hihetetlen volt. Én nem nagyon szeretem a szabadtéri múzeumokat és azt sem, amikor órákon keresztül sztoriznak, de itt ez is egészen más. Annyira különleges, hogy azt kell mondjam, hogy bárhol is jártam a világban, a hasonló helyekre mindig azt mondják, ez az ottani Pompeji. Nem véletlen, hogy mindenképpen a kötelező látnivalókhoz tartozik.

Pompeji után jöhet Toszkána, Firenze. Ha visszagondolok az első firenzei utamra, akkor úgy emlékszem, abban az időben nagyon könnyű volt minden múzeumba bejutni, ma ez nagyságrendileg megváltozott. Akár hosszú órákat is elvesztegethetünk azzal, ha például be akarunk jutni az Uffizibe. Szóval ezeket a kulturális túrákat tervezni kell, sok haszontalan órát tudunk megspórolni egy kis előrelátással.

– **Firenze után merre vegyünk az irányt?**

– Korábban nem emeltem ki Toszkána egyes kisvárosait sem, pedig a látványuk mesébe illő, és mindenképpen a kihagyhatatlan kategóriák sorába tartoznak. Négy-öt nap mindenképpen kell csak ahhoz, hogy feltérképezzük ezt a vidéket, és nem csak azt mondhatjuk, hogy elmentünk a fővárosába. Szóval rengeteg kis olasz csoda van, amiket ha belefér az időnkbe, akkor feltétlenül meg kell nézni.

– **Például?**

– Például ilyen San Marino, ami egy független köztársaság Olaszországon belül, és egykor a társasutak kedvence állomása volt, mert az élvezeti cikkek egész sorához és némi nemesfémhez is hozzá lehetett jutni vámmentesen. Ennél azért több van San Marinóban, ahol egy jó fél napot el tudunk tölteni a látványosságok körbejárásával.

Sok esetben az utazók többsége nem tervez lejjebb Firenzénél, de aki egy más aspektusból is meg akarja nézni az ország déli tájait, annak javaslom, hogy ezt az utat tegye meg hajóval. A környéken rengeteg mediterrán hajóútra nyílik lehetőség, akik tehetik, minél többet próbáljanak ki. Az országnak ezen a részén a táj továbbra is gyönyörű, de

a látnivaló kevesebb. Bari amolyan vízválasztó település a látnivalókat illetően, nagyon hangulatos az óvárosa, azonban nem sokban tér el a többitől, ezért viszonylag gyorsan meg lehet nézni. Az igazi nagy csodát egy sokadik utam alkalmával fedeztem fel, a várostól nem messze, ami nem volt más, mint Alberobello. A helyet én csak hobbitfalunak neveztem el, és az biztos, hogy benne van a top tíz kedvenc olaszországi látnivalóm között.

Firenzétől északnyugat felé haladva mindenképpen meg kell említeni az öt falut, a Cinque Terrét. Ide is viszonylag sokára jutottam el, ráadásul nem is egy olaszországi kirándulás, hanem egy amerikai hajóutam alkalmával, ugyanis nagyon sok amerikai hajóút érinti La Speziát, ami a Cinque Terre kapuja. Az öt kis falut tulajdonképpen kétféle úton is elindulhatunk megnézni. Porto Veneréből – ahol szerintem a világ legjobb pestóját készítik – in-

dulnak a hajók, és innen lehet faluról falura járni, amelyeknek egyébként mindegyike maga a mennyei álom, olyan szépek. Aki tovább akarja fokozni az élményeit, az a másik nap pedig ugyanezt a kirándulást tegye meg vonattal. A kettő között annyi a különbség, hogy a tenger felől a lenti, míg a vonatról a fenti részt láthatja az ember. A Cinque Terrét olyan igazi nyüzsgés veszi körbe, amiről azt mondja az ember, hogy ez az igazi Itália.

Ha már La Speziában járunk, akkor szintén egy kötelező program lehet felülni az emeletes vonatra, és a legnagyobb kényelemben elmenni Pisába, megnézni a pisai ferde tornyot és a város fantasztikus templomát és óvárosát. Kocsival menni egy kicsit drámai, mert parkolóhelyet nem nagyon találni, de ha a vonatos megoldást választjuk, akkor tulajdonképpen stresszmentesen meg tudjuk úszni a kirándulást.

GARDA-TÓ

A GARDA-TÓNÁL VAN AZ ÉN OLASZORSZÁGI
KEDVENC FAGYIZÓM IS EGY SIRMIONE NEVŰ
KIS TELEPÜLÉSEN, AHOL HÚSZMÉTERENKÉNT
VANNAK A FAGYLALTOZÓK, ÉS KILÓRA ADJÁK
A JEGES ÉDESSÉGET

La Spezia után elindulhatunk megint északnyugat felé, és érinthetjük Genovát és Savonát. A két város nincsen egymástól messze, és érdekességük, hogy nagyon sok mediterrán hajóút főhadiszállásai. Savona nem bővelkedik látnivalókban, ellentétben Genovával, amelynek nagyon szép óvárosi része van, de ahogy korábban is említettem, ez a város bárhol lehetne Olaszországban. Mindenesetre, aki szeret hajózni, annak előbb-utóbb kikerülhetetlen lesz, el kell jutnia ide. Egyébként Genovában meg lehet nézni Kolumbusz hajóját is, a Santa Mariát, amivel felfedezte az Újvilágot. Van itt még egy nagy akvárium is, és a város tengerpartja is nagyon szép, dehogy őszinte legyek, mindezek ellenére csak Genovába mégsem mennék el. Viszont a várostól észak felé haladva rengeteg olyan hamisítatlan olasz kisvárost érinthetünk, amit ugyan nem jegyeznek a bedekkeresek, de olyan hangulatosak, hogy érdemes bármelyikben megállni és egy-egy sétát tenni.

– Talán kicsit banális a kérdés, de van még ilyen „kihagyhatatlan” hely?

– Ugyanebbe a kategóriába tartozik, és nekem nagy szerelmem, főleg, ha valaki gyerekekkel megy, a Garda-tó, amelynek számos pontját kiemelhetném, például Desenzano del Gardát a déli részen. Magát a tavat egy nap alatt körbe lehet járni, de ha valaki alaposabban is körbe akar nézni, akkor három napot szok-

tam javasolni, és ez még mindig „rohamtempó”. Itt jegyzem meg, hogy a Garda-tónál van az én olaszországi kedvenc fagyizóm is egy Sirmione nevű kis településen, ahol húszméterenként vannak a fagylaltozók, és kilóra adják a jeges édességet, ami maga a mennyei manna. Sirmione egy félszigeten található település, és már önmagában is egy gyöngyszem, maga a romantika, aminek az erődjébe és óvárosába egy kis fahídon juthatunk be. Csodálatos hely, amiről azt szoktam mondani, hogy itt szinte mindent megkapsz érzésben, amit Olaszországtól szeretnél. Azért említem ezt a helyet szuperlatívuszokban, mert Verona vagy Genova tulajdonképpen bárhol lehetne Olaszországban, de Sirmionét csak itt tudod elképzelni, annyira olasz, és nemcsak ez a kis falu, hanem az egész Garda-tó környéke.

– **És miért jó ide gyerekkel is elmenni?**
– Azért, mert itt található a Gardaland, egy csuda jó vidámpark. Én már éltés koromban kétszer is jártam itt gyerektársasággal, de nem viccelek, amikor azt mondom, hogy volt egy olyan vizes, csúszós

alkalmatosság, amire tízszer is visszaültünk, annyira jó volt.
– **A beszámolóid fontos elemei a megélt kulináris élményeid. Már most is volt szó pastáról, fagyiról. Mi van a pizzával?**

– Természetesen az is megvolt. *(Nevet.)* Szerintem sokan tudják, hogy az első pizzériát Nápolyban nyitották, amit azóta is öntudatosan hirdetnek a tulajdonosok. Nekem viszont nagy csalódás volt. Ha odamegy az ember, akkor minimum fél-egy órát kell sorban állni ahhoz, hogy Olaszország egyik leggyengébb pizzáját megkóstolhassa. Egyébként egy kis paradicsomszósz és némi sajt a feltét, úgyhogy nem ájul el az ember tőle. Viszont attól, hogy tradicionális, és úgymond a megnézendő kategóriába tartozik, ezért hömpölyög a nép előtte.

– **Némiképp megbolygatva a körút jeleget, pár gondolatot mindenképpen kellene ejtenünk Szicíliáról, hogy teljesen legyen a kép.**
– Teljes valószínűleg soha nem lesz, de az tény, hogy vétek lenne kihagyni a Keresztapa szigetét. Én

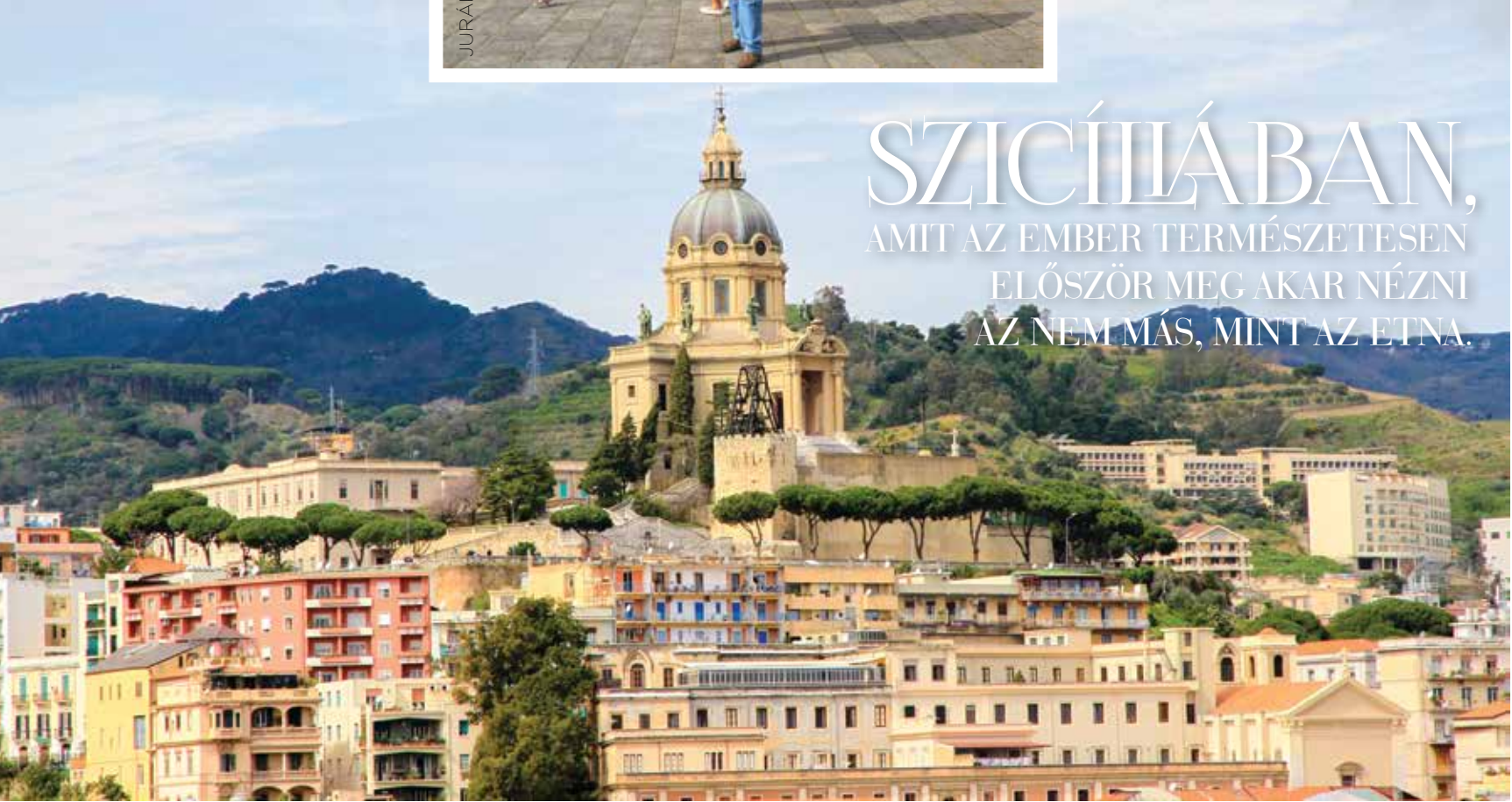
nagyon sokáig nem jutottam el Szicíliába, később viszont egymás után többször is. Természetesen az első, amit az ember meg akar nézni, az nem más, mint az Etna, és ha tehetem, akkor ezt a túrát én minden alkalommal végigjárom. Amíg az ember a legfelső parkolósztig elér, nagyon sokféle megkövesedett lávamező mellett halad el, és szembesül az egykori forró folyam pusztító erejével is. Az Etna mellett még millió látnivaló van Szicíliában is. Messina a fürdő-

helyeiről ismert inkább, ezért ez a pihenés városa. Palermo viszont nagyon olaszos, nagyon szicíliai, és gyönyörű az óvárosa. Szicíliában számos olyan

kevésbé ismert település van, ahova előre szervezett programokat csinálnak, többségükben olyanokat, ahol például a Keresztapa című filmet forgatták.

Mindemellett például itt délen nagyon autentikus programlehetőség az is, amikor kimegyünk egy séffel a piacra vásárolni, majd elmegyünk egy lakáséterembe, és ott egy igazi jó olaszos kaját főzünk. Ez volt még egy olyan delikát jellegű élmény Szicíliában, amit ha tehet az ember, mindenképpen ki kell hogy próbáljon.

SZICÍLIÁBAN,
AMIT AZ EMBER TERMÉSZETESEN
ELŐSZÖR MEG AKAR NÉZNI
AZ NEM MÁS, MINT AZ ETNA.

– Kimaradt még valami?

– Ahogy a beszélgetésünk elején is említettem, egy ilyen látnivalókban és történelmében gazdag országot nem lehet ilyen fizikai keretek között feldolgozni. Legfeljebb csak megemlíthettünk helyeket, tájakat, amiket egyszer majd, ha újból kinyílik a világ, akkor az ember az elkezdhet végigjárni. Például kimaradt maranellói Ferrari-, a bolognai Lamborghini vagy a modenai Maserati-múzeum is, ami egy férfiember számára mondhatni kötelező elem.

Sokszor előfordult már, hogy az ügyfeleim azzal kerestek meg, hogy egy út alkalmával akarják megnézni Olaszországot. Erre nem lehet mit mondani, mint azt, hogy semmi gond: minimum két hónappal kalkuláljanak. Egy ilyen országot ugyanis nem lehet két hét alatt bejárni. Mindenkinek azt szoktam javasolni, hogy ha nagyon elkötelezetten körbe akarják járni Itáliát, hogy akkor kisebb etapokra bontsuk az utazásukat.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

Aquarell
HOTEL ****
CEGLÉD

H-2700 Cegléd,
Fürdő út 24.

+36 53 510 900
+36 53 510 901

www.aquarellhotel.hu
info@aquarellhotel.hu

Rendezvények - inspiráló környezetben.

A nyugalmat, harmóniát, és természet közelséget árasztó, négycsillagos **Aquarell Hotel****** az Alföld kapujában, **Cegléden**, Budapesttől mindössze 65 km-re várja Önt.

H
HOTEL & MORE